MASKVOS IR VISOS RUSIOS PATRIARCHO KIRILO VELYKINIS LAIŠKAS VYSKUPAMS, KUNIGAMS, VIENUOLIAMS IR VISIEMS RUSŲ ORTODOKSŲ BAŽNYČIOS TIKINTIESIEMS

Brangūs broliai vyskupai, garbingieji tėvai-kunigai, Dievą mylintys diakonai, pamaldūs vienuoliai ir vienuolės, broliai ir seserys!

Šią šviesią ir išganingą Viešpaties Prisikėlimo šventę širdingai džiaugiuosi sveikindamas jus įkvepiančiais ir visad didžiais velykinės žinios žodžiais:

KRISTUS PRISIKĖLĖ!

Šią šviesa spindinčią naktį mes džiaugiamės sutvirtinančiu gyvenimą visuotiniu džiugesiu, nes įvykis, kuris buvo prieš daug amžių netoli senosios Jeruzalės, tiesiogiai susijęs su kiekvienu iš mūsų. Dar daugiau, Kristaus Prisikėlimas yra iš tikrųjų visuotinės reikšmės, nes juo Išgelbėtojas dovanojo galimybę pasiekti palaimingą vienybę su Dievu kiekvienam, kuris atsiliepia į jo kvietimą: „Ateikite, Mano Tėvo palaimintieji, paveldėkite nuo pasaulio sukūrimo jums paruoštą Karalystę“ (Mt. 25, 34)

Todėl mes šiandien kartu su šventuoju Jonu Auksaburniu šaukiame: „Niekas teneverkia dėl savo menkumo, nes visiems atėjo Karalystė!“ Švęsdami šviesųjį Kristaus Prisikėlimą, mes liudijame šių žodžių teisumą, nes kiekvienas žmogus, net ir pats paskutinis nusidėjėlis, atpirktas Kristaus krauju, turi išganymo viltį. Už mūsų nuodėmes, kaip ir už visos žmonių giminės nuodėmes, užmokėta brangiuoju Nukryžiuoto krauju. Norint priimti Atpirkimo vaisius, reikia įtikėti ir pasikrikštyti (žr. Mk. 16,16). Dauguma mūsų žmonių pakrikštyti, bet kaip maža turinčių tikėjimą, galintį perkeisti gyvenimą.

Gyvenimo perkeitimas Kristuje nereiškia tik pasikeitimas į gerąją pusę. Tai radikali permaina, atvedanti žmogų į gyvenimo pergalę ir būties pilnatvę (plg. Jn. 10, 10) kaip dabartiniame gyvenime žemėje, taip ir ateinančiame gyvenime.

Ir Šventų Velykų šventė padeda mums tikrai pajusti nenutraukiamą ryšį ne tik su dviejų tūkstančių metų įvykiais, bet ir su ateinančiu „amžinos tiesos“ triumfu (plg. Dan. 9, 24), kada Dievas bus „viskas visame

kame“ (1 Kor. 15, 28). Mes mokomės žmonijos istorijoje matyti Kūrėjo plano įgyvendinimą, suvokdami „Dievo turtų, išminties ir pažinimo“, kuriais Dosnusis Kūrėjas veda žmoniją į išganymą, gelmių gilumą (plg. Rom. 11, 33).

Gebėjimas pažvelgti į istoriją Kristaus Prisikėlimo šviesoje ypač svarbus dabartinėje epochoje – naujoviško požiūrio į pasaulį epochoje, kada žmogaus troškimai ir siekimai apriboti šios minutės rūpesčiais, ir greitai bėgantis laikas mūsų amžininkus verčia užmiršti, kad „dienos yra piktos“ (Ef. 5, 16). Gyvendami vienos dienos naujienomis, nuogąstavimais ir rūpesčiais, mes linkę užmiršti tai, kas svarbiausia – sielos išganymą, gerą ir tobulą Dievo Apvaizdą.

Kristaus Prisikėlimas leidžia mums pakilti virš tuščios kasdienybės, kad pamatytume tikrą didingumą Dieviškosios meilės, dėl žmogaus išganymo nusižeminusios net iki kryžiaus ir mirties. Todėl mums taip svarbu suvokti, jog Savo Prisikėlimu Viešpats atnaujina žmogaus prigimtį, kiekvienam krikščioniui dovanodamas dvasinių jėgų stiprybę jo tarnystėje Bažnyčiai, šaliai, visuomenei, šeimai, artimui.

Nemaža sunkumų iškyla ir paprastam žmogui, ir ištisoms tautoms: šiandien žmonės visame pasaulyje kenčia nuo nesantaikos, karų, skurdo, ligų, vienatvės, normalių buitinių sąlygų stokos. Pasaulis blaškosi ieškodamas geresnio gyvenimo, netekęs vilties rasti atsakymus į savo klausimus žmonių logikoje, politinėse technologijose ar ekonominiuose receptuose. Bažnyčia ir pati istorija liudija: gyventi reikia vadovaujantis Dievo Žodžiu. Tada Kristaus Prisikėlimo šviesoje mums atsivers viso, kas vyksta, prasmė, ir mes atrasime gebėjimą atsakyti į pačius pavojingiausius dabarties iššūkius.

Tegul Prisikėlęs Išganytojas ir mūsų sielose įkvepia tvirtą ketinimą laikytis Jo įsakymų!

Dalinkimės vienas su kitu šios šventės džiaugsmu! Širdžių šiluma sušildykime tuos, kurie šiandien kenčia ir stokoja. Velykiniu pasveikinimu kreipkimės į visus žmones: ir artimus, ir tolimus. Nenuilstamai dirbkime šalių, kuriose mes gyvename, klestėjimui.

Karštai meldžiu Viešpatį dovanoti mums taikų ir palaimingą gyvenimą. Tepadeda Jis ir tesuteikia jėgų Savo Bažnyčiai uoliai tarnauti Jos ganomųjų tautų dvasiniam gėriui, kad visi mes tobulėtume tikėjime, viltyje ir meilėje.

Ir vėl iš širdies gelmių kreipiu į jus šūksnį iškilmingo velykinio džiaugsmo Dievu, Kuris nugalėjo mirtį ir su Savimi kartu prikėlė visą žmoniją:

Kristus Prisikėlė!

Tikrai Kristus Prisikėlė!

MASKVOS IR VISOS RUSIOS PATRIARCHAS

Maskva,

Kristaus Velykos,

2010 m.

Una fonte: https://mospat.ru/it/news/57476/